

Question orale de G. VERSTRAETEN, Conseiller communal, relative aux réseaux d'informations de voisinage pour renforcer la sécurité.

G. VERSTRAETEN geeft lezing van de volgende tekst :

G. VERSTRAETEN donne lecture du texte suivant :

Midden september besliste Sint-Agatha-Berchem een derde buurtinformatienetwerk (BIN) op te richten. Tegen begin volgend jaar komen er twee netwerken bij, waardoor Berchem de eerste Brusselse gemeente zal worden met een BIN voor elke wijk. Begin deze maand gaf burgemeester Close van Brussel-Stad voor het eerst aan dat hij er open voor staat om buurtinformatienetwerken op te richten indien daar een aanvraag voor komt van bijvoorbeeld een buurtcomité. Ook in Sint-Pieters-Woluwe heeft men met « Sportcity » een BIN dat als voorbeeld dient voor hoe buurtbewoners kunnen samenwerken om woninginbraken te voorkomen.

Een BIN is een samenwerking tussen gemeente, politie en buurtbewoners waarbij deze laatste vlot in contact staan met elkaar en met de politie om zo de veiligheid en het veiligheidsgevoel in een wijk te versterken, en criminaliteit en overlast kordaat te kunnen aanpakken. Het werkt gemeenschapsvormend voor de buurtbewoners, en het helpt de politie om de vinger aan de pols van de burgers te houden, goede informatie te verkrijgen en snel te kunnen ingrijpen.

Dit instrument bestaat ondertussen al lang en heeft zeker zijn nut bewezen. In Vlaanderen zijn er ongeveer 900 buurtinformatienetwerken, in Wallonië 250, maar in Brussel zijn er nog relatief weinig. Toch steeg het aantal BINs met 40% de afgelopen twee jaar, en ondertussen zijn er in totaal 13.

De eerste twee BINs werden opgericht in Ganshoren in 2011 en in onze gemeente in 2013, welbepaald in Scheut. Op « BX1 » viel te lezen dat deze laatste ook de handelaarsvereniging van de wijk betrokken had.

Onze gemeente heeft serieuze problemen met overlast en onveiligheidsproblemen, en dat zo ondertussen in bijna alle wijken. In sommige wijken gaat het om sluikestorten, in andere over agressie, over dubbelparkeren, in andere over drugshandel en in sommige over alles tegelijkertijd. Onze politie en preventiediensten zijn vaak overbelast en hebben het soms moeilijk om adequaat op te treden tegen al deze problemen. Anderlecht kent echter ook vele en erg actieve buurtcomités. BINs zouden dan ook een erg nuttig instrument kunnen zijn om overlast en criminaliteit in Anderlecht beter en vlotter aan te pakken, burgers bij elkaar te brengen, en criminaliteit beter aan te pakken.

Vandaar had ik dan ook de volgende vragen voor u:

- Is het « BIN Scheut » nog altijd actief?
- Wat is de evaluatie hier van?
- Overweegt het College om in navolging van andere Brusselse gemeenten meer te gaan werken met BINs om de veiligheid in onze gemeente te vergroten?

Mijnheer de Burgemeester-voorzitter geeft lezing van het volgende antwoord :

Monsieur le Bourgmestre-Président donne lecture de la réponse suivante :

Het BIN is een gestructureerde vereniging tussen de burgers en de lokale politie binnen een specifieke buurt. Dit veronderstelt allereerst een sterke wil van de buurtbewoners om zich

betrokken te voelen bij een dergelijk dispositief.

Vooralsnog ontvingen we nooit een verzoek van een buurtcomité of van andere groepen inwoners om een BIN-netwerk op te starten. Ik ben niet op de hoogte van een « BIN Scheut », het was nooit beslist geweest.

Als gevolg hiervan werd deze zaak nooit beoordeeld door de politie-overheid welke de andere partner een BIN-netwerk is.

In de actuele stand van zaken, zijn we niet van plan de oprichting van dergelijke netwerken hier in Anderlecht aan te moedigen. Ten eerste omdat er momenteel geen vraag naar is en ten tweede omdat het noodzakelijk is om de reële impact op de criminaliteitscijfers zorgvuldig te evalueren.

Houd er echter rekening mee dat in het kader van de « community policing », die centraal staat in het zonale beveiligingsplan van de politiezone, de verschillende diensten van onze zone ervoor zorgen dat hun contacten met de burgers worden gemaximaliseerd.

In deze context en via regelmatige contacten (bijvoorbeeld via de teams van onze buurten en Koban) wordt er veel informatie verspreid tussen de burgers en de politie. Het is ook gebruikelijk dat op basis van deze uitgewisselde informatie zowel misdadafiteiten kunnen worden voorkomen maar ook de daders kunnen worden gearresteerd.

G. VERSTRAETEN voegt toe dat, wat Scheut betreft, hij er zelf ook nooit van gehoord had. Dat was een informatie die op « BX1 » te lezen viel. Vandaar ook zijn vraag of het college er meer over wist. Maar, waarvan akte dat dat dus nooit beslist is geweest. Voor de rest, is hij eigenlijk echt teleurgesteld door het antwoord. Als de heer burgemeester-voorzitter zegt dat het noodzakelijk is om de reële impact te evalueren, dit is al gebeurd op veel andere plaatsen en, in een aantal gemeenten, bijvoorbeeld in Sint-Agatha-Berchem, zijn de buurtbewoners, de politie en de gemeentebestuur zeer tevreden over de werking daarvan. Vandaar ook dat het aan het uitbreiden is naar iedere wijk. En zoals hij heeft het gezegd, er zijn honderden voorbeelden in Vlaanderen en Wallonië waar dat gebleken is een zeer goede zaak te zijn. Het feit dat het college nog geen aanvraag heeft gekregen, kan misschien zijn omdat bepaalde burgers niet meteen bewust zijn dat dat een mogelijkheid is om, op die manier, in contact te staan met de politie. Er is een cirkelredenering wanneer de heer burgemeester-voorzitter zegt « we gaan het niet aanmoedigen, we gaan het niet verspreiden dat dat misschien een mogelijkheid is ». Als hij dan zegt « community policing » en maximalisatie van contacten op die manier, dat is natuurlijk nog wel iets heel anders. Dat blijft eigenlijk vooral eenrichtingsverkeer van de politie naar de burgers toe. Dat geeft nog altijd niet aan de burgers een eenvoudige manier om rechtstreeks, op het moment dat er iets plaatsvindt, de politie of een buurtpolitie te contacteren. En onderling als buurtbewoners op dat vlak ook met elkaar in contact te staan, werkelijk ingeschakeld te worden in de veiligheidscultuur in Anderlecht. Dus dat is wat G. VERSTRAETEN betreft eigenlijk vooral een teken van de heer burgemeester-voorzitter van onwil om dit instrument te proberen ondanks het feit dat het echt wel zijn nut heeft bewezen, en om de burgers op dat vlak meer in te schakelen. Hij vindt dat werkelijk een gemiste kans. Hij begrijpt het verzet van de heer burgemeester-voorzitter tegen het idee niet. De heer burgemeester-voorzitter zou, op zijn minst, kunnen proberen in bepaalde wijken waar men heeft vastgesteld dat de burgers echt zelf zeggen van « we hebben te weinig contact met de politie - we kennen onze wijkagent niet - we zouden liever hebben dat er een soort van permanent toezicht is omdat we wensen dat de politie

permanent kan gecontacteerd worden of aanwezig is ». Die vragen zijn er wel degelijk. Hij denkt gewoon dat veel dergelijke mensen niet weten dat dit een optie is. Eerlijk gezegd, hij begrijpt het antwoord van de heer burgemeester-voorzitter en zijn onwil op dit vlak niet want we moeten duidelijk durven om andere dingen te proberen in Anderlecht om de problemen aan te pakken want op sommige plaatsen worden ze enkele erger.

De heer burgemeester-voorzitter sluit af dat dit het standpunt is van G. VERSTRAETEN.
Punt aan de lijn !